

«ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ, Ο ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ»

Ο Άγιος Οσιομάρτυς Σάββας γεννήθηκε στα Στάγειρα περί τα τέλη του 18^{ου} αιώνα μ.Χ. Από αγάπη προς το μοναχικό βίο καταφεύγει στη μονή Κωνσταμονίτου του Αγίου Όρους, όπου ασκείται ως μοναχός. Η μετάβασή του σε αυτή τη μονή δικαιολογείται από τη σχέση που είχε με τα Στάγειρα και γενικά με τη Χαλκιδική.

Στη μονή αυτή, που τιμάται προς τιμήν του Αγίου Πρωτομάρτυρα και Αρχιδιακόνου Στεφάνου, αφιέρωσε το βίο του ο Άγιος Σάββας και προέκοπτε στην αρετή και την ευσέβεια, προετοιμαζόμενος έτσι να λάβει και το στεφάνι του μαρτυρίου.

Ο Άγιος Σάββας ζούσε, κατά την επανάσταση της Χαλκιδικής, το 1821 μ.Χ., όταν κλήθηκε να ακολουθήσει την οδό του μαρτυρίου. Μοναδική πηγή του μαρτυρίου είναι ο μοναχός Δοσίθεος, ο Λέσβιος Κωνσταμονίτης, ο οποίος περιγράφει το μαρτύριο πέντε Οσιομαρτύρων εκ της Μονής Κωνσταμονίτου, υπό τον τίτλο «Νέον υπόμνημα τῶν νεοφανῶν Ἱερομαρτύρων καὶ Ὁσιομαρτύρων, τῶν ἐν λαμπάντων ἀγιορειτῶν ὁσίων Πατέρων, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν θανατωθέντων» (βλέπε και 12 Ιουνίου).

Ας δούμε πως περιγράφει ο Δοσίθεος το μαρτυρικό τέλος του Αγίου Σάββα: «Τώρα δὲ ἀδελφοί, ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸν ἀπλοῦν Σάββαν τὸν Σταγειρίτην, ὅστις προεγνώρισε καὶ αὐτὸς μακάριος τοῦ θανάτου τοῦ τὸν τρόπον, διότι ἀναχωρώντας ἀπὸ τὸ Κοινόβιον, ὅταν ἐστάλθη ἔξω εἰς τὴν Ἱερισσὸν ἀπὸ τοὺς Πατέρας, εἶπεν εἰς ἓνα ἀδελφὸν τοῦ κοινοβίου φίλον τοῦ τὸ μέλλον γενέσθαι.

Εἶδε, λέγω ἐν ὄραματι τὴ νύκτα, ὅτι διώκοντές τον οἱ ἐχθροὶ τὸν ἐθανάτωσαν. Καὶ οὕτως ἐφάνη εἰς τὸν μακάριον, ὅτι ἡ ψυχὴ του ἐπέταξεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὸ δὲ σῶμά του εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀλήθευσεν ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρόρρησις αὕτη μετὰ τοῦ ὄραματος. Διότι ἀπερνώντας ἐκεῖθεν ἀπὸ τὴν τοῦ Ζωγράφου σεβάσμιαν Μονήν, ἐθανατώθη ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς ὁ μακάριος, ὁμοῦ μὲ ἄλλον ἓνα κοσμικόν, δοῦλον καὶ αὐτὸν τοῦ Μοναστηρίου, καὶ οἱ δύο ἦτον Σταγειρίται. Καὶ οὕτως ἔγινεν ἡ μακαρία κοίμησις καὶ αὐτῶν».

Ἔτσι μαρτύρησε ο Άγιος Οσιομάρτυρας Σάββας και ἔλαβε τον αμαράντινο στέφανο της δόξας του Θεού.

Την πρώτη εικόνα του Αγίου ιστόρησε ο αγιογράφος Χρήστος Καραπάλης και την ακολουθία συνέθεσε ο υμνογράφος κ. Χαράλαμπος Μπούσιας.

Η πρώτη πανήγυρις προς τιμήν του Αγίου έγινε το 1988 μ.Χ. όταν υπεδέχθη η ενορία την πρώτη εικόνα του Αγίου και παρευρέθη ο Μητροπολίτης Ιερισσού κυρός Νικόδημος.

Ἀπολυτίκιον. *Ἦχος α΄. Της ἐρήμου πολίτης.*

Των Σταγείρων τον γόνον και μονής εγκαλλώπισμα του Κωνσταμονίτου εν Ἄθω, τον την βίβλον σφραγίσαντα αυτού της πανοσίας βιοτής δι' αίματος ιδίου μυστικώς, θείον Σάββαν, εγκωμίων αναφωνούντες ρόδοις καταστέψωμεν. Δόξα τω σε κρατύναντι Χριστώ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω σε μεσίτην κραταιόν πιστοίς δωρήσασθαι.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον. *Ἦχος α΄. Της ἐρήμου πολίτης.*

Των Σταγείρων το κλέος και του Ἄθω το καύχημα, τον Οσιομάρτυρα Σάββα, εν ωδαίς ευφημήσωμεν, ασκήσει και αθλήσει κρατερά ενίκησε τον δόλιον εχθρόν, και κατ' όναρ ηξιώθη θείας φωνής, προειπούσης το μαρτύριον. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε ενισχύσαντι, δόξα εν υστέροις τοις καιροίς, σε στεφανώσαντι.

Κοντάκιον. *Ἦχος πλ. δ΄. Τη Υπερμάχῳ.*

Του Χριστού ακολούθησας θείοις ίχνεσι και σταυρόν επωμαΐδιον αράμενος της ασκήσεως την μάνδραν Κωνσταμονίτου ως κονίστραν τελειώσεως επέλεξας, πριν ή λάβης της αθλήσεως τον στέφανον όθεν κράζομεν Χαίροις, Σάββα μακάριε.

Μεγαλυνάριον

Λίμασιν εφοίνιξας την στολήν της ψυχής σου, Σάββα, δι' ασκήσεως, ήνπερ πριν, Σταγειρίτα μάκαρ, εν τη Κωνσταμονίτου μονή αρτίως πλείστοις πόνοις ελεύκανας.